ÉSZAKMAGYARORSZÁGI HÍR
NORDHUNGARIA INFORMO

A „Király Lajos”Eszperantó Baráti Kör
Tájékoztatója
2005. November

Informilo de „Király Lajos” Esperanto
Amika Rondo
Novembro 2005.

Őszi gondolatok

Ismét megérkezett az ősz, melynek jele a fák leveleinek színesedése, majd a levélhullás. A különbözőre színeződött levelek megihletik a festőművészeket, fotósokat de a költőket is. A természet az alkotók elé teszi a témát.
Nem sokára következnek a hosszú téli esték, amikor elbeszéléseket, meséket, velünk történt eseményeket beszélünk el gyermekeinknek, ismerőseinknek, barátainknak.
A szép, napfényes őszi napok is nagyon alkalmasak kirándulásokra, hazánk szép tájainak megismerésére.

Pásztor László

Aŭtonaj pensoj

Denove alvenis la aŭtuno, kies signoj estas koloriĝo de folioj de la arboj, poste la falado de foliaro. La diversmaniere koloriĝantaj folioj inspiras la pentroartistojn, fotistojn, poetojn, ktp. La naturo metas antaŭ la verkantojn la prilaborindan temon.
Baldaŭe sekviĝos la longaj malhelaj vesperoj, dum kiuj ni rakontos fabelojn, diversajn historiojn okazintajn kun ni kaj kun aliuloj: por niaj genepoj, geinfanoj, geamikoj, gesamideanoj.
La belaj, sunbrilaj aŭtunaj tagoj tre taŭgas por ekskursfaroj, por ekkoni pitoreskajn pejzaĝojn de nia patrujo.

Ladislao Pásztor

A Rémtett

Történt egyszer, hogy valaki felhívta a mentőket. Siessenek! – kérte - mert valami rémtett történhetett. Egy lakásban hajmeresztően vonyít egy kutya, az ajtó alól vér szivárog.
No, a mentők hívták a rendőrséget. Amikor az ajtót betörték, az „áldozat"egyszerűen a nyakukba ugrott.
Az történt ugyanis, hogy amikor a ház gazdája elment hazulról, becsapta maga mögött az ajtót. Odazárta a kutyája farkát.

Villamoson utazók beszélgetéséből írta, eredetileg eszperantóul és utána magyar nyelvre fordította
Pásztor Lászlóné

La krimago

Okazis foje, ke virinvoĉo urĝigis, vokis la savaŭtomobilsendigan entreprenon. Ia krimago okazeblis, diris la virino.
La ambulancistoj alarmis la policistojn. Ili kune veturis al tiu domo. Alveninte ili vidis sangon filtriĝi sub la pordo, kaj aŭdis ian hundon dolore bojli. Kiam la policistoj enrompis la pordon, la „viktimo" saltis sur la unuan enpaŝanton.
Tio okazis, ke kiam la domposedanto foriris, la vosto de la hundo enpiĉiĝis en la aperturon de la pordo, kaj vundiĝis.

Originale en Esperanton skribis: Lászlóné Pásztor
Lingve kontrolis: Dr. prof. Endre Dudich

Irene Jabłońska

A részeg egér

Egy egér a lányával egy nagy házban lakott. Az egérlakás egy lyuk volt. A lyuk kicsi volt és valóban csak az egerek tudtak abba bemenni. A ház földszintjén volt.
A fiatal egér kíváncsi volt.. Kedvelte a hosszú sétákat hogy láthassa és megismerhesse a nagy házat. Már tudta, hogy a sok ember a magasban lakik, de nem tudta még, hogy mi van lent a pincékben.

Kedves lányom – mondta az anya – ne menj a pincékbe! Tudnod kell, hogy ott egy rossz macska lakik. A nagy macska nagyon szereti megenni a kíváncsi kis egereket.
De, az egérlányka nem fogadott szót az okos anyjának. Egyik este, amikor mamája kiment a házból, a kisegér meglátogatta a szomszédasszonyát.

- Jó estét szomszédasszony!- mondta illedelmesen az egérke.
- Jó estét, gyermekem! – válaszolt a szomszédasszony.
- Meg tudnád mondani nekem, hogy mi található a kérdezte az egérke.
- Nagyon kíváncsi vagy! Emlékezz, hogy a pincékben lakik a macska!
- Nem félek a macskától! – kiáltotta a bátor egérke.
- No, a macska veszélyes, mindig éhes az egerekre.
- De mi van ott lenn a macskán kívül?- kérdezte a kíváncsi egérke.
- Óh, ott még valóban sok érdekes dolog van. Lehet ott találni: sajtot, tejet, szalonnát…
- Szalonna! Az jó ötlet! Nagyon szeretem a szalonnát!
- Gondolom kedvesem, elővigyázatos leszel, nem? Pici egérke vagy, a macska pedig óriási állat! – figyelmeztette a szomszédasszony.

Az egérke elbúcsúzott tőle és leszaladt a pincébe.

- Szalonna! Jó ízű szalonna!- csámcsogott.

Minden egér sétál, amikor a nap nem világít és mindenhol sötét van. A mi kis egérkénk is kóborolt éjjel. Gondolta, a macska nem lát éjjel. De így, csak a nagyon fiatal, tapasztalatlan egerek gondolkoznak.
Nagyon sokáig futott, végül elfáradt. Megállott kicsit pihenni. Széles, hosszú pincében volt. A padlón óriási hordók állottak.

- Mi ez? – gondolkozott az egérkénk, és a nem kellemes illatot beszívta.
- Itt nem szalonnás az illat… és hirtelen észrevette a macskát.
- Milyen hatalmas, nagy macska!!!

A macska a sarokban ült és szemei, mint két nap úgy ragyogtak.
Az egérke megrémült.

- Mit tegyek? – gondolkozott.
- Óh, kedves anyám, és Te okos szomszédasszonyom! Miért is nem hallgattam Rátok?

El akart futni, de a macska gyorsabb volt nála., gyorsan ugrott, hogy elkapja.
Egérkénknek nem volt ideje búvóhelyet, akár csak egy kicsi lukat keresni, így bemászott egy nagy hordóba.
A hordó tele volt borral és az egérke beleesett.

- Segítség, segítség! – hívta a macskát - megfulladok! Drágám, ments meg engem!!!

- Kivenni téged? Jól van no! – válaszolt a macska- de tudd meg, hogy éhes vagyok. Ha kiveszlek, utána megeszlek!
- Jó, beleegyezem! - válaszolta az egérke,remélve, mégis talál valami menekülési lehetőséget, csak egyszer kint lehessen a hordóból.

A macska a hordóba mászott, egyik mellső lábát a borba tette és kifogta az egérkét.

De, egyetlen macska sem kedveli a nedvességet. Amikor az egérke már a padlón volt, és a macska megrázta nedves lábát,akkor az egérke egy lyuk felé kezdett futni.

- Állj!- kiáltott haragosan a macska. - Mit csinálsz? Hiszen azt ígérted, hogy megehetlek! Elfelejtetted volna talán?
- Macskám! Milyen naiv vagy! Részeg vagyok, nem emlékszem mit ígértem előzőleg! Isten veled! - mondta, és befutott nevetve a lyukba az egérke.

Az Én könyvem 3. sorozatból / Kiadva 1965-ben Vroclavban / Irene Jabłońska: A részeg egér c. kiadványból, a címadó mesét magyar nyelvre fordította:
Pásztor László

Irena Jabłośka
La ebria muso

Unu muso kun sia filino loĝis en granda domo.
La loĝejo de la musoj estis truo. La truo estis malgranda kaj vere nur la musoj povis eniri ĝin. Ĝi troviĝis sur partero
La juna muso estis scivola. Ŝi ŝatis fari longajn promenojn por vidi la grandan domon.
Ŝi jam sciis, ke alte loĝas multe da homoj, sed ŝi ne sciis ankoraŭ, kio troviĝas malalte en la keloj.

- Mia kara filino- parolis la patrino- ne iru al la keloj! Vi ne scias, ke malbona kato loĝas tie. La granda katego tre ŝatas manĝi scivolajn, malgrandajn musojn.
- Sed, la filino ne obeis sian saĝan patrinon. Iuvespere, kiam la patrino eliris el la domo, la museto vizitis sian najbarinon.
- Bonan vesperon, najbarino!- diris bonmaniere la museto.
- Bonan vesperon, mia infano!- respondis la najbarino.
- Ĉu vi povas diri al mi, kio troviĝas en la keloj?- demandis la museto.
- Vi estas tre scivola! Memoru, ke en la keloj loĝas la kato!
- Mi ne timas la katon! – ekkriis la kuraĝa museto.
- Nu, la kato estas danĝera, li ĉiam estas malsata pri la musoj.
- Sed kio estas tie, krom la kato? – demandis la scivola museto.
- Vere estas tie multaj, interesaj objektoj. Oni povas trovi tie: fromaĝon,lakton, lardon…
- Lardo! Tio estas bonega ideo! Mi tre ŝatas la lardon!
- Mi pensas mia kara, ke vi estos singardema, ĉu? Vi estas malgrandeta museto, kaj la kato estas grandega besto!- avertis ŝin la najbarino.

La museto adiaŭis la najbarinon kaj forkuris al la keloj.

- Lardo! Bongusta lardo!- ŝi ŝmacis.

Ĉiuj musoj promenas kiam la suno dormas, kiam ĉie estas mallumo. Nia museto ankaŭ migris nokte. Ŝi pensis, ke la kato neniam vidas nokte. Sed tiel pensas nur junaj musoj.
Ŝi kuris tre longe, kaj fine ŝi laciĝis. Ŝi haltis por iomete ripozi. Ŝi estis en larĝa, longa kelo. Sur la lanko staris grandegaj bareloj.

- Kio estas tio? – ekpensis la museto, kaj ŝi ekflaris la malbelan odoron.- Ĉiloke ne odoras larde…
- … kaj subite ŝi rimarkis la katon!
- Kia grandega katego!!

Li sidis en la angulo kaj liaj okuloj brilis kiel du sunoj! La museto estis terurita.
Kion fari?- ŝi pensis- Ho! Mia kara panjo! Mia saĝa najbarino! Kial mi ne obeis vin? Ŝi volis forkuri, sed la kato rapide eksaltis por kapti ŝin. La museto ne havis tempon por serĉi truon kaj ŝi grimpis vigle sur la grandan barelon.

La barelo estis lena de vino kaj la museto enfalis ĝin!

- Help! Help! – ŝi vokis- Mi dronas! Karega mia, savu min!!!
- Elpreni vin? Bone! – respondis la kato- Sed sciu, ke mi estas malsata, do poste mi manos vin!
- Bone, mi konsentas pri tio!

La kato grimpis sur la barelon,metis unu piedon en la vinon kaj elprenis la museton. Sed ĉiuj katoj ne ŝatas esti malsekaj. Kiam la museto jam estis sur la planko, la kato forskuis la malsekan piedon – tiam la museto forkuris al iu truo!

- Halt!- ekkoleris la kato- Kion vi faras? Ja vi ĵuris al mi, ke mi manĝos vin! Ĉu vi forgesis?
- Mia katego! Kiel naiva vi estas! Mi estas ebria, mi ne memoras nun, kion mi promesis antaŭe! Adiaŭ!- diris ridetante la museto.

El serio: Mia libreto 3. de „LA EBRIA MUSO" titola, originale Esperantlingve skribita libreto de Irena Jabłońska – la samtitolan fabelon hungarigis: samideano László Pásztor

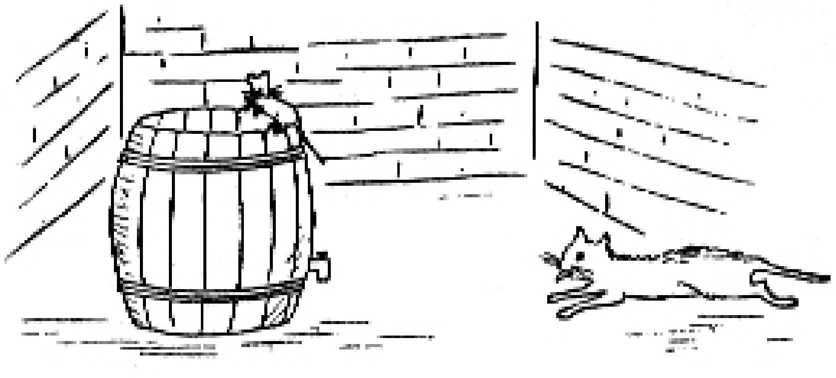

Aleksandro Petőfi
Jen aŭtuno, jen denove…

Jen aŭtuno, jen denove,
kiel ĉiam, ĉarmas min.
Mi ne scias, kial mi ĝin
amas, sed mi amas ĝin.

Mi sidiĝas sur monteto,
disrigardas tra la val'
kaj aŭskultas, ke l' folioj
mole zumas dum defal'.

Nun la sun' rigardas al la
tero kun tenera bril',
kiel la patrin' amanta
al ekdorma eta fil.'

Vere ja, la ter' ne mortas
nur dormiĝas en aŭtun':
tra l' okuloj ne malsanon,
Nur dormemon montras nun.

Ĝi silente sin malvestas,
belan robonc metas for,
sin revestos, se krepuskos
la printempo: la aŭror'.

Plej mallaŭte, fingropinte
liutkordojn tuŝas mi,
ke vin lulu reva kanto,
Milde mola melodi'.

Mia kara, alsidiĝu,
sidu kun mi en silent',
ĝis forsonos kanto, kiel
super lag' la flustra vent'.

Min kisante, mole metu
Nun la buŝon al la buŝ',
ke l' naturon ni ne veku
el la dolĉa dorma kuŝ'.

El hungara originalo
Esperantigis: Dr. Kolomano Kalocsay
Magyarról eszperantó
nyelvre fordította: Dr Kalocsay Kálmán

Petőfi Sándor
Itt van az ősz, itt van újra

Itt van az ősz, itt van újra,
S szép, mint mindig, énnekem.
Tudja Isten, hogy mi okból,
Szeretem?de szeretem.

Kiülök a dombtetőre,
Innen nézek szerteszét,
S hallgatom a fák lehulló
Levelének lágy neszét.

Mosolyogva néz a földre
A szelíd nap sugara,
Mint elalvó gyermekére
Néz a szerető anya.

És valóban ősszel a föld
Csak elalszik, nem hal meg,
Szeméből is látszik, hogy csak
Álmos ő, de nem beteg.

Levetette szép ruháit,
Csendesen levetkezett,
Majd felöltözik ha virrad
Reggelre a kikelet.

Aludjál hát, szép természet,
Csak aludjál reggelig,
S álmodj olyakat, amikben
Legnagyobb kedved telik.

Én ujjam hegyével halkan
Lantomat megpendítem,
Altató dalod gyanánt zeng
Méla csendes énekem.-

Kedvesem, te ülj le mellém,
Ülj itt addig szótlanul,
Míg dalom, mint tó fölött a
Suttogó szél, elvonul.

Ha megcsókolsz, ajkaimra
Ajkadat szép lassan tedd,
Föl ne keltsük álmából a
Szendergő természetet.

A kép Petőfi Sándor szülőházát mutatja
Kiskőrösön
La bildo montras naskiĝdomon de Aleksandro Petőfi
en Kiskőrös

Dr. Kolomano Kalocsay
Aŭtuna parko

Neniam tiel belis la aŭtuno,
Paradas pompo en la park' la arboj
Per milnuanca bunto de la farboj,
Orangkoloro, flava, ruĝo,bruno
Fajreras en la milda bril' de l' suno,
Kaj sub karesa flato de lumgarboj
La branĉoj zumas kiel aerharpoj
La melodion de mistera runo.

Mi dronas en ĉi granda idilio,
Surfalas min folioj de tilio,
Kaj la natur' senhoma min enlulas.
Sed min defore trafas nun murmure
obtuza bru'. La mondo tie brulas,
la historio marŝas al ni dure.

Ez, eredeti eszperantó nyelvű verse a költőnek
Ĉi tiu estas originala Esperanto poemo de la verkistoat

Herman Ottó és az ősi népi halászat

Miskolc-Lillafüreden található a 19.századi nagy polihisztor, Herman Ottó háza, ő maga az egykori Felsőhámor község / ma Miskolc része/ temetőjében nyugszik.
Ő indította meg a miskolci Avas hegyen és a Bükk hegység barlangjaiban az ősemberkutatást, a barlangok feltárását.

Az egyik munkája a magyarság ősi halászati módszereiről szól.

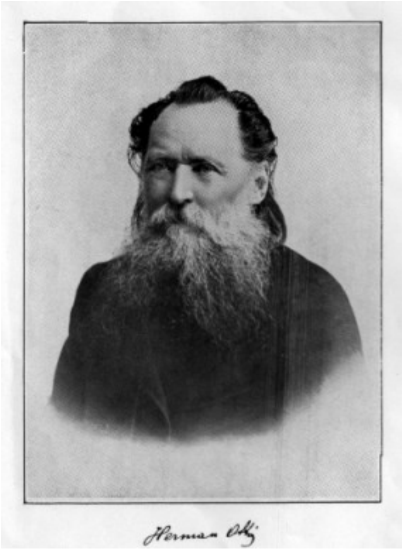

Az egy hetes Splitben / Horvátország /töltött nyaralásom alatt egyszer reggeli négy óra tájban lementem a motel melletti tengeri partszakaszra, mert kíváncsi voltam az ég és a tengervíz reggeli színeire, fényeire. Felejthetetlenek voltak, az elképzeléseimet felülmúlta a látvány.

Amint a parton álltam és nézelődtem, néhány motoros csónak elvált a parttól és a nyílt víz felé kezdtek húzni. Láttam, amint a csónakban ülők kidobták a halászhálókat. Némelyiket nehezékekkel is ellátták. Amikor az utolsóval végeztek, visszajöttek az első hálóhoz. A motorok leállottak. A csónakokban ülők felállottak, majd fel-le irányú mozgással nagy fahusángokkal verni kezdték a vizet. Így zavarták be a hálókba a halakat. Amikor a hálókat összehúzták, láthattam a szép zsákmányt. Tele voltak a hálók ezüstösen csillogó szép nagy halakkal. A halászati módszer a Herman Ottó által leírt ősi halászat módszere volt..

Herman Ottó dolgozószobája a Lillafüredi házában.

Studejo de Otto Herman en sia domo en Miskolc – Lillafüred.

Eredeti eszperantó nyelvű szövegként írta és abból fordította: Pásztor Lászlóné

Sinjoro Ottó Herman kaj la praa fiŝkaptado

En Miskolc – Lillafüred troveblas la domo de Sinjoro Otto Herman, de la fama poliscienculo de la 19-a jarcenta Hungario. Li mem entombigita estas en la tombejo de Felsőhámor, en proksimeco de Lillafüred.

Li ekirigis esploron de la prahomo,la grot' ekspluaton sur Miskolc urba monto Avas, kaj en Bükk montaraj grotoj. Unu, el iliaj vekoj okupiĝas per temo de la praaj fiŝkaptadaj metodoj de la hungaroj.

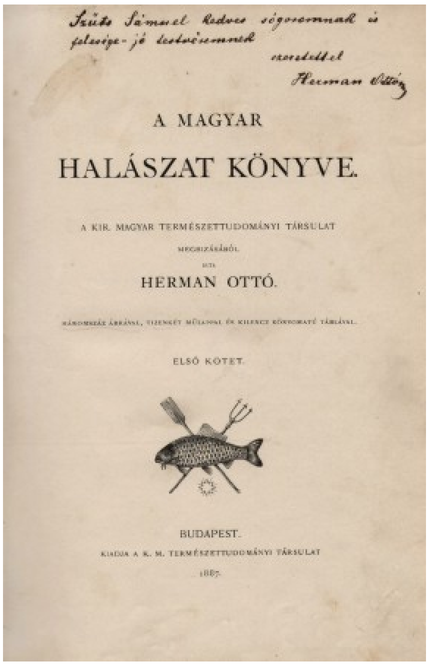

Szűts Sámuel kedves sógoromnak és feleségé-jé testvéremnek szeretettel Herman Ottó

A MAGYAR

HALÁSZAT KÖNYVE.

A KIR. MAGYAR TERMÉSZETTUDOMÁNYI TÁRSULAT MEGBIZÁSÁBÓL

IRTA

HERMAN OTTÓ.

HÁROMSZÁZ ÁBRÁVAL, TIZENKÉT MŰLAPPAL ÉS KILENCZ KÖNYVNYOMATÚ TÁBLÁVAL.

ELSŐ KÖTET.

BUDAPEST.

KIADJA A K. M. TERMÉSZETTUDOMÁNYI TÁRSULAT

1887.

Dum mia unu semajna Split urba / en Kroatio/ ekskursa restado, foje mi iris al la marbordo je la matena kvara horo, ĉar mi scivolis pri la tiamaj / en unua parto de majo/ matenaj koloroj de la maro kaj ĉielo.
Tiuj samtiaj estis, kiaj sur la pentraĵoj de la fama pentroartisto Sinjoro Csontváry. Ili neforgeseblaj estis.
Mi staris sur la marbordo en proksimeco de la nian tranoktejon donanta motelo.
Subite motorboatoj startis de la bordo kaj komencis raidi al la fora libera maro. Mi ovis vidi, kiel oni deĵetis el la boatoj eksteren la fiŝkaptistajn retojn. Tiu ago ripetiĝis plurfoje. Kiam la fiŝkaptistoj finis la lastan deĵeton, ili revenis al la unua reto. La motoroj malfunkciis, kaj la sidantoj en la boatoj ekstaris.
Poste ili komencis forte batadi /en direktojn supren-malsupren/ la akvon per dikaj bastonoj. Tiel ili pelis la fiŝojnen la retojn. Kiam ili kuntiris la deĵetitajn retojn, tiuj enhavis bonegan, kaptaĵon. Ili estis plenplenaj de arĝente brilaj, belaj, grandaj fiŝoj.

Tiu metodo de fiŝkaptado estas identa al tiu, kiun s-ro Ottó Herman priskribis kiel praan metodon de fiŝkaptado de la hungaroj.

La Esperantlingvan originalon skribis :
Adrienne, edzino de Ladislao Pásztor / Lászlóné Pásztor/
Ez eredeti eszperantó nyelvű szöveg. Írta: Pásztor Lászlóné
La tekston kaj la gramatikon kontrolis:Dr Prof. Endre Dudich

Eszperantó-mozgalmi információk

1. A 90.Egyetemes Eszperantó Kongresszus alkalmából a Litván Posta postabélyeget adott ki Dr.L.L.Zámenhof arcképével és a jubileumi Kongresszuis emblémájával, valamint ajándék bélyeglapot a kaunasi Zilbernik ház képével. Ez három nyelvű: angol, eszperantó,litván, néhány mondatos szöveggel a 90. Kongresszusról. Kiadott továbbá két kongresszusi bélyeget,az egyiken speciális kongresszusi postabélyegzővel bélyegezve. Azonkívül egy új borítékot jelentetett meg a Zámenhof emlékmű képével és ráragasztott kongresszusi postabélyeggel.

Esperantisto Slovaka c. lapból: Fejfi
Fordította: Pásztor László

Okaze de la 90-a UK de Esperanto, la Litova Poŝto eldonis poŝtmarkon kun portreto de Dr. L.L. Zamenhof kaj la emblemo de la jubilea UK, ankaŭ suveniran filatelan folion kun pentraĵo de Zilbernik – Domo en Kaŭnas, trilingva (litova, Esperanta, angla)kelkfraza teksto pri la 90-a UK, du kongresajn poŝtmarkojn, unu el ili sigelita per speciala kongresa poŝtstampo. Krome aperigis novan koverton kun bildo de la monumento al Zamenhof kaj surgluita kongresa poŝtmarko.

De Esperantista Slovaka: Fejfi

2. Össz szlovákiai Eszperantó találkozót szerveztek Szlovákiában festői szépségű környezetben, Modra város közelében: 2005.május 27-29-ig.

-LuMi-

Az Eszperantisto Slovaka c. lapból fordította: Pásztor László
Tutslovakian Esperanto renkontiĝon organizis la slovakaj geesperantistoj en pitoreska natur'-parto, proksime de urbo Modra. /27-29.05.2005./

Esperantisto Slovaka, Nro 3/2005. LuMi

3. Ha rendelkeznek Önök Eszperantó-történelmi anyagokkal a szlovákiai Eszperantó mozgalommal kapcsolatban.,és szeretnék ha azok megőrződnének az utókor számára, akkor szíveskedjenek azokról bennünket tájékoztatni Kérjük felvenni a kapcsolatot az ESONO képviselőjével Zsolnán.

–LuMi-
Esperantista Slovaka c. lapból fordította: Pásztor László

Se vi havas Esperanto historiajn materialojn pri la Esperanto- movado en Slovakio, kiuj devas resti por venontaj generacioj, aŭ se vi scias, kiu havas ilin, bonvolu informi nin, alporti, alveturigi, sendi ilin por la arkivo.
Kontakti vi povas iun ajn el ESONO.
Raportanto, informilo de ESONO estas en Žilina.
Redaktas: Lucia Mikulovská, Smreková 4, 010 07 Žilina, 0905 515 482, lu_mi@zoznam.sk
Kontaktoj: gondzur@urap.sk,tel: 093 552 152
esperantopb@centrum.sk
Esperantisto Slovaka-gazeto, Nro 3.

Az eszperantisták „Mekkája'

A Zámenhofi korból a mostani időkig a lengyel Bjalistokban sok emlék maradt meg, melyekről az eszperantisták mint „Mekkájukról" emlékeznek meg.
Ilyen helyek:

Zámenhof utca:
A 26.számú házán két nyelvű tábla figyelmeztet a tényre, hogy itt születetett az Eszperantó nyelv megalkotója Dr. L.L.Zámenhof 1859.dec.l5-én.A házat a 44.Eszperantó Kongresszus alkalmával avatták fel 1959.augusztus 6-án Varsóban.

Reálgimnázium:
Itt tanult Zámenhof 1869-1873-ig, a tényre egy emléktábla figyelmeztet

Zámenhof emlékmű:
A Bialowny és Malmeda utcáknál található.

Gyermekkórház:
Zámenhof nevét viseli

Történeti Múzeum:
Néhány alkalommal kiállítása volt Zámenhoffal kapcsolatban. Az utolsó, 1999-ben volt.

„Mekko" de esperantistoj
El la Zamenhofa epoko ĝis nun la nuna tempo en la pola urbo Bjalistoko restis por ni multaj objektoj, pri kiuj la esperantistoj el la tuta mondo sentas la lokon esti ilia „Mekko".
Ekzemple:

strato Zamenhof:
Sur domo nr.26. atentigas dulingva teksto, ke ĉi tie staris la domo, en kio naskiĝis la 15-an de decembro en 1859 kreinto de Esperanto, Dr.L.L. Zamenhof. Ĝi estis solene inaŭgurita fare de la partoprenantoj de la 44-a UK de Esperanto en Varsovio la 6-an de aŭgusto en 1859.

Reala gimnazio:
Tie lernis L.L.Zamenhof de 1869 ĝis 1873. Pri tio fakto atentigas memortabulo.

Monumento al Zamenhof:
Ĝi troviĝas sur la skvaro ĉe la stratoj Bialowny kaj Malmeda.

Mondo Centro de Esperanto

Perinfana Klinika Hospitalo:
Je la nomo doktoro L.L. Zamenhof.

En la Historia Muzeo:
Ĉe la strato Varszawska jam kelkfoje okazis grandaj ekspozicioj pri Zamenhof, la lasta en 1999.

Slovaka Esperantisto titola. gazeto. - Fejfi

November 1-én halottak napján

Visszaemlékezünk eltávozott eszmetársainkra is:
Je la unua de novembro, dum tago de la mortintoj ni rememoras pri niaj gesamideanoj forpasintaj:

Dr. L.L. Zamenhof,
Dr. Ivo Lapenna
Gerard Roelofs
Michal Kucin
Dr. Adolf Halbedl
Ludoviko Király
Julio Baghy
Ludoviko Kökény
Dr. Kolomano Kalocsay
Antonij Sekelj
Tibor Sekelj
Dr. Ludoviko Győry Nagy
Marta Vári
Jan Szmurlo
Jan Ojalo
Dr. Stefano Szerdahelyi
Milan Zvara
Dr. Stefano Bácskay
Oszkár Princz
Suzana Barcsay
Judr. Elemir Erby
Magdalena Černáková

Emléküket megőrizzük!
Ilian memoron ni gardas!

„Akit szerettünk, nem feledjük,
Bármit beszéljen ajakunk.
Megrezzenünk ha szóba hozzák,
Őt áldjuk, hogyha meghalunk.”

(Reviczky Gyula: Akit szerettünk)

Kiun amis ni, ne forgesas,
Nia lip’ ion ajn diras.
Ni ektremiĝas, se pritemas,
Se ni mortas, tiun benas.

Eszperantóra fordította: Pásztor Lászlóné
Esperantigis el hungara originalo: Lászlóné Pásztor

NORDHUNGARIA INFORMO / ÉSZAKMAGYARORSZÁGI HÍR

Redaktoro: László Pásztor
Szerkesztő: Pásztor László
Tel.: + 36 70 206 1739
E-mail: pasztor.laszlo4@chello.hu
Retpaĝo: http://members.chello.hu/pasztor.laszlo4